

[Helen Beim]

kommunerne i kommuneplanloven har haft et meget solidt håndværktøj, når de har skullet beskæftige sig med disse områder, og det er overvejende blevet løst til stor tilfredshed.

Den eksisterende lovgivning har altså igenem årene vist sig at være meget duelig. Derfor siger vi, at det nok er inderlig overflødigt at sammenskrive denne lovgivning til én stor lov. Men det er jo sket nu, og derfor vil jeg indledningsvis sige til ministeren, at vi er noget bekymrede for, om ministeren med denne lov skaber større retssikkerhed på et område, hvor der over årene har udviklet sig en meget høj grad af retssikkerhed. Men som sagt er det det foreliggende lovforslag, der skal under behandling.

Jeg vil gerne starte med at præcisere, hvad vi synes er godt.

Vi siger ja til, at der fremover udarbejdes én landsplanredigørelse efter et regeringsskifte. Det er jo et meget stort arbejde at give sig i kast med, og den foreslåede ændring vil nok skabe endnu mere opmærksomhed, debat og diskussion om denne proces, og det tror jeg hele landet kan være godt tjent med.

Vi går også ind for at styrke regionplanlægningen. Vi finder, at det er meget væsentligt, at regionplanerne bliver et godt redskab for den fysiske planlægning, for vi er i Socialdemokratiet meget stærkt optaget af, at borgerne inddrages tidligere og også gerne mere effektivt i planlægningsopgaverne. Vi tror også, at det er muligt at forenkle procedurereglerne, men det er vigtigt at huske, at disse planlægningsregler er indført for at sikre kvalitet og fornuft i arealudnyttelsen. Regionplanerne skal altså sikre, at der foretages en afvejning af hensyn såvel til naturbevarelse som til en fornuftig udbygning af erhvervs-, bolig- og transportpolitikken, så det ikke blot går hen og bliver et bogholderi over arealenheder.

Vi er i denne forbindelse meget forundrede og bekymrede over, at det i lovforslaget overhovedet ikke er nævnt, at der for hovedstadsregionen må sikres en overordnet planlægning. Det er et emne, som vi under udvalgsarbejdet vil beskæftige os meget grundigt med, idet hele hovedstadsregionen netop nu fortjener en særlig opmærksomhed, og som grundlag for det arbejde er en fysisk ramme jo en nødvendighed.

Et andet problemområde, jeg vil komme ind på, er det nye på sommerhusområdet. Det står

jo i bemærkningerne, at sommerhuslovgivningens specielle bestemmelser skal inddrages heri.

Det er i lovforslaget tydeliggjort, at man nu ønsker en decentral beslutningsproces, og der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at det går vi i Socialdemokratiet ind for. Vi siger, at kommunerne selvfølgelig må have det fulde og hele ansvar for de sommerhusområder, der er i de pågældende kommuner. Forholdene omkring sommerhusområder er jo meget, meget forskellige fra kommune til kommune. Det er også forskelligt inden for den enkelte kommune. Nogle sommerhusområder er gamle, veludbyggede og etablerede områder, hvor infrastruktur som vejnet, vand og kloak er i orden, og for andre områder gælder noget ganske andet.

Men vi siger et klart og tydeligt nej til den centralisering, der ligger i forslaget om, at man efter 10 års ejerskab, hvis man er pensionist, har ret til at være i sit sommerhus. Det er en centralisering, vi ikke finder hensigtsmæssig.

Vi er på forhånd positivt indstillet over for den forenkling, der ligger i de nye forslag om lokalplanlovgivning. Vi tror, det er en rimelig præcisering, der foreslås med hensyn til ansvarsfordelingen mellem amt og kommuner. Men vi er på forhånd ikke overbeviste om, at det nye begreb bonuslokalplan giver den fornødne sikkerhed, og vi er indstillet på at underkaste dette område en meget grundig og kritisk analyse.

Vi kan godt acceptere, at offentlighedsfasen reduceres fra de 16 uger. Her foreslås den sat til 8 uger; måske skal vi lande på 12 uger i stedet.

Med hensyn til klage og endelighed er vi enige i, at kommunalbestyrelsernes og byrådenes afgørelser med hensyn til dispensationer til helårsbeboelse i sommerhusområder ikke kan ankes.

Derimod tror vi ikke, at det er nogen god idé at ophæve den hidtidige klageadgang for naboer og omkringboende i landzoneområder.

Forslaget, som indebærer, at loven om tilbudspligt ophæves, er vi klart imod. Parcelsalgsloven kan vi vist godt undvære.

Konklusionen er, at vi helst havde set, at de egentlige forbedringer, som er indbygget i denne lovgivning – for det er der – var i den eksisterende lovgivning. Vi vil under udvalgsarbejdet undersøge, hvorledes man får de bedste løsninger på dette område.